

Vencerem el feixisme!

Per més que les ràdios faccioses intentin dissimular l'èxit del nostre Exèrcit Popular en reconquerir Terol per a la República, no podran pas aconseguir-ho. El món, les democràcies i els feixistes, sap ja a hores d'ara que el nostre Exèrcit té una organització perfecta que el fa apte no tant sols per a la resistència sinó àdhuc per a l'atac. I que no és cap bluff, creat aprofitant-se d'unes circumstàncies molt favorables — com la pretesa valentia de l'Exèrcit facciós en conquerir el Nord — aquesta potència ofensiva i defensiva.

Això haurà estat per a molts països una sorpresa. Acostumats, per la propaganda facciosa, i per una sèrie de fracassos irremediables, a creure de dificultats insuperables, a creure que nosaltres únicament teníem una aparència d'exèrcit, aquesta ofensiva de Terol, desenvolupada amb tots els últims avenços de la tàctica militar moderna, els haurà omplert d'estupor i al propi temps els haurà ensenyat a desconfiar de les informacions feixistes que en molts llocs es creien a ulls clucs.

Internacionalment, per tant la nostra victòria té una excepcional importància. Les democràcies que ens ajudaven moralment íntimament convençudes, potser de la nostra inferioritat, tindran un motiu més que suficient per a incrementar el seu ajut, amb la confiança absoluta de la seva efectivitat. Fins ara les democràcies creïen que tot el queessin al nostre favor era en va; que anàvem irremissiblement al fracàs més sorollós; i que, a pesar de la simpatia que la nostra causa pogués inspirar en aquells medis, no hi havia possibilitat, per la nostra feblesa aparent i que una propaganda ben dirigida els havia portat el convenciment era real, de prestar-nos un ajut eficaç. Ara s'hauran convençut del seu error, i hauran comprès que el nostre Exèrcit, amb un entusiasme inigualat, amb una disciplina fèrria, amb un comandament competents, té la moral suficient i l'eficiència necessària per a convertir-se en l'Exèrcit de la victòria.

Algun comentarista troba analogies entre la nostra situació i la dels països aliats en finalitzar l'any 1917. Llavors els exèrcits germànics havien anat de victòria en victòria, els aliats tant sols, en alguns punts, havien demostrat la seva potència defensiva, però encara es dubtava de la seva capacitat per a prendre l'ofensiva; i àdhuc, davant la iniciativa que sempre havia partit de l'exèrcit germànic, hom creia en els medis militars que la victòria definitiva era indismissible per Alemanya. I l'any 1918, a pesar que el número de victòries pareïa — alguna d'elles d'una importància summa — que Alemanya havia obtingut era considerable, els països aliats obtenien la victòria definitiva que acabava amb l'afixament total de l'imperialisme germànic.

L'any 1917, de la guerra europea té un paral·lisme amb l'any 1937 de la nostra lluita. L'any 1938 serà el del total aixafament del feixisme? Nosaltres no en dubtem. Un munt de circumstàncies ens ho demostren. El nostre Exèrcit, inexistent l'any 1936, s'ha anat forjant sobre la marxa i avui en finalitzar el 1937 és prou potent per a prendre l'ofensiva i arrabassar a l'enemic posicions d'incalculable valor estratègic. A més la moral de la reraguarda, l'estat general de la nostra reraguarda, cada dia ha anat millorant, des d'aquells dies de l'agost del 1936 en què hom s'entretenia en una lluita intestina, que l'afèblia considerablement, fins els dies actuals en què ens trobem en ple recobriment, molt pròxim a la normalitat. I avui, a pesar de tot i contra tots, havent-ho d'improvi-

Comentaris sobre la victòria republicana de Terol

Tota la premsa estrangera reconeix la transcendència del triomf

Londres, 22. — Als cercles polítics i militars es considera que la victòria de Terol és una de les més importants que hagi obtingut l'exèrcit republicà espanyol. Se suposa que el comandament espanyol es proposava contrarestar els plans de l'ofensiva de Franco, anunciada com a imminent, més aviat que no pas obtenir una victòria estratègica.

Sense voler-li donar un significat definitiu, es posa de relleu un fet importantíssim: que aquesta victòria ve a consagrar el valor militar del nou exèrcit republicà, i, per tant, el fet té una importància enorme.

Es interessant posar de relleu que aquella part de l'opinió britànica que donava com a descomptada una victòria de Franco, comença a vacillar davant les darreres operacions del front aragonès.

HI HA EL PERILL QUE ELS CREDITOS ANGELOS A L'ESpanya REBEL ES CONGELIN

Londres. — La impressió produïda en aquesta capital per la conquesta de Terol ha estat molt forta. Ja en aquests darrers dies, malgrat la gran propaganda feixista, l'opinió havia canviat davant el fet de la reorganització i de la resistència republicana. De més a més, sembla que els negocis de la City amb Franco no marxen molt bé i hi ha el perill que els crèdits anglesos es "congelin" a l'Espanya facciosa, postergats per les exigències de Hitler i Mussolini, que han pres tot el diner i mercaderies de què podia disposar Franco.

LA FELICITACIO DEL PARTIT LABORISTA ANGELOS

Londres. — El Comitè Executiu del National Labour Party s'ha reunit avui i ha decidit trametre al Govern espanyol un telegrama de felicitació amb motiu del gran èxit obtingut per les armes republica-

zar tot, enmig de les circumstàncies més adverses i desfavorables, ens trobem amb un Exèrcit potent, fort, disciplinat, eficient, ben armat, mecanitzat, i una reraguarda que comença ja a ésser completament sana i per tant disposada a tots els sacrificis per a guanyar la guerra, i amb una voluntat decidida de victòria.

En canvi l'exèrcit facciós? Ha provat ja l'amargor de la derrota, que ha tingut necessàriament de produir una desmoralització en els seus rengles i que els ha fet comprendre la diferència d'aquells èxits fàcils i sense transcendència obtinguts fins ara, davant un enemic cent vegades inferior, amb aquesta lluita davant un enemic que té per damunt d'ell aquesta voluntat increbantable de vencer, sostingut per una reraguarda que ha sabut superar totes les seves diferències per tal de contribuir a la victòria. I en canvi ells, els facciosos, amb exèrcits estrangers que no senten amb la nostra intensitat la lluita, i amb una reraguarda sostinguda a còpia de fuetades i coaccions, poden tenir aquesta moral elevadíssima dels nostres soldats? I sense aquesta moral la seva derrota és propera.

L'any 1938, serà el de la nostra victòria definitiva!

Aquest número ha passat per la censura

nes a Terol. El telegrama està signat pels senyors Attlee i George Dallas, president del Consell Executiu.

L'OPINIO FRANCESA

París, 22. — La presa de Terol ha produït gran impressió a l'opinió francesa. Apart de totes les consideracions militars que es fan els cercles oficials per a la massa de l'opinió existeix aquest fet: durant dos mesos i mig, els facciosos havien anunciat l'ofensiva decisiva, ajudats per una gran propaganda de la premsa feixista internacional, i no han fet tal ofensiva. Amb una exactitud admirable, les tropes republicanes han desencadenat una ofensiva amb objectius precisos, que en sis dies han estat assolits. La propaganda de la premsa feixista internacional ha insistit en una pretesa baixa moral dels republicans, en la seva falta de disciplina, en la inferioritat tàctica, i la presa de Terol ve a desmentir tota aquesta propaganda. Naturalment, els lectors de la premsa dretista francesa es queden molt impressionats i comprenen que fins ara la premsa dretista no ha fet més que publicar mentides.

LA PREMSA FRANCESA

París, 22. — La premsa francesa segueix ocupant-se de les operacions republicanes als fronts de Terol. El periòdic feixista "Jour" publica un article del senyor Bailly, en el qual el gran partidari de Franco comenta l'article publicat ahir per un altre franquista, el senyor de Kerillis. Diu Bailly que els comunicats oficials sobre les operacions als fronts no poden constituir un document, perquè a França no se sap res en concret sobre les operacions militars. Es de notar que el senyor Bailly glossava abans els comunicats de Franco, presentant-los com l'anunci del triomf definitiu dels facciosos. Però ara parla que Franco està molt tip dels seus aliats de Roma i Berlín, i que així ho ha donat entenet a

De la Manxa estant

Un poble

Quan, devallats del camió, ens hem fet càrrec d'on èrem, hem vist al primer cop d'ull ràpid, que ens trobàvem en un poble que, per la seva apariència, era del millor, —no en grandària, sinó en boniquesa i en ambient— de tota La Manxa.

Sabiem ja que ací, després d'un llarg peregrinatge sense trobar el lloc relativament definitiu, ens hi quedaríem, i coneixíem que ací hi havien bons companys de llengua i villa, però no esperàvem trobar-nos en plena Manxa, a cinc o sis-cents quilòmetres de casa, amb una colònia catalana tant extensa i es-collida, a la que no em reca afegir-li els companys de València, que fàcilment es converteixen en altres tants catalans.

No sé que passa amb aquest poble que a mida que hom el va coneixent el va menyspreuant. En general — cal deixar de banda aquelles honorables excepcions — la gent, per circumstàncies que foren llargues d'explicar, és antipàtica, principalment amb nosaltres, i és clar, la seva hostilitat, molesta.

La població té el tipame de les de la Manxa; cases baixes i fora

Anglaterra, dient que està disposat a abandonar-los. Segons Bailly, Anglaterra ha comprès la indicació, però no així França, que està governada pel Front Popular.

El "Times", en comentar les operacions militars ha hagut de reconèixer que l'ofensiva organitzada pels republicans ha aconseguit almenys, un èxit important: desarticular l'ofensiva que els franquistes venien anunciant des de fa dos mesos. D'ençà de la caiguda d'Astúries s'esperava l'ofensiva definitiva de Franco als fronts d'Aragó i del Centre. Dos mesos més tard de la caiguda de Gijón, l'ofensiva franquista no s'havia produït encara, i, en canvi, el Govern republicà, tot d'un plegat, ha pres la davantera a l'adversari en l'indret mateix que els franquistes veien desencadenar la seva ofensiva. L'ofensiva republicana — repeteix el diari — ha fet fracassar els plans dels franquistes. Els reforços d'hommes i material que calgué enviar per a reforçar la defensa de Terol han modificat els plans de Franco. A més, si Terol caigués, Franco no podria organitzar ja una ofensiva a tots els fronts de Llevant.

GRAN IMPRESIO A BERLIN

La presa de Terol ha produït a Berlín una gran impressió, àdhuc als cercles oficials, especialment perquè l'esperit alemany aprecia molt els èxits militars, i perquè reconeix la precisió de la manobra de l'Exèrcit republicà, la seva regularitat, la seva disciplina i l'èxit ràpid.

ALEMANYES QUE MARXEN DE LA ZONA FACCIOSA

París, 22. — L'agència Havas rep un comunicat d'Hendaia en el qual se li diu que la frontera ha estat oberta altra vegada, però que solament poden passar-la aquelles persones que justifiquin llur necessitat d'entrar en la zona facciosa. Avui han passat a França nombrosos súbdits, estrangers, especialment alemanys.

Cops de fuet

Com ha anat això? No havíem quedat en què de l'un dia a l'altre l'impetu rotllador dels "nacionals", que baixaven del Nord, havia d'irrompre sobre les línies republicanes? Doncs no són els antifeixistes els que peguen de debò aquests dies i planten la bandera republicana a Terol, on precisament es creia que havia d'iniciar-se la gran ofensiva de Franco? Què en farem ara del gall que teníem preparat per a Nadal? Heus ací els raonaments que ahir poguérem escoltar entre dos feixistes de la reraguarda, d'aquest que s'estan consumint esperant des de fa any i mig l'arribada de les tropes "llibertadores".

Ja veiem com la curiositat dels lectors voldrà saber tot seguit on, com i entre qui sorprenguérem aquelles paraules. I sofriran un desensís, perquè nosaltres que hem fet el descobriment d'un aparell meravellós que ens permet escoltar allò que diuen a cau d'orella i ben amagats els enemics emboscats de la República ens guardarem prou bé de revelar res que dongui a conèixer la naturalesa d'aquesta màquina prodigiosa que després d'esperar molt el magi hem aconseguit fer funcionar.

Ara bé; ens sembla que de moment solucionaria el problema d'aquests "desesperats" que ara no sabran que fer del gall que amb tanta fe havien anat engreixant, que se'ls obligués a llurar-lo als Serveis de proveïments de l'exèrcit per tal de què els trametessin a Terol on els soldats de la República segurament els aprofitarien sense escrúpols per la seva procedència. Aquesta solució que proposem entenem que és ben humanitària; evita una indigestió a uns i proporciona una menjada extraordinària als herois conqueridors de Terol que ja la tenen ben merecuda.

camps extensíssims de blat i vinya. A una banda però, un parc amb un surtidor d'aigua i arbres espesos.

Aquest poble té, igualment com Tarragona, més baixades que carrers plans. Malgrat tractar-se d'una població relativament petita, té alguna bona botiga de robes, estanes, un parell de "bars" — on hem tingut la sort de beure cafè amb llet — un cinema, fondes (per on pullulen alguns pollastres); i en fi, té tot el que pot desitjar un poble com aquest.

Posats en aquest pla, que en podríem dir culinari, us diré que aquest vespre, a la caserna, per segon plat de sopar, hem menjat un ou ferrat amb patates fregides.

Inesperadament, passats dos dies, amb un camió carregat d'utensilis, hem abandonat el poble per seguir quilòmetres carretera enllà...

J. J. P.

